

עירובין דף לב

רב ששת	רב נחמן	
אחד זה ואחד זה - חזקה, שליח עושה שליחותו	בשל סופרים חזקה, שליח עושה שליחותו	בשל תורה אין חזקה שליח עושה שליחותו
דתנן: משקרב העומר הותר החדש מיד, והרחוקים מותרים מחצות היום ואילך. והא חדש דאורייתא הוא, וקתני: הרחוקים מותרין מחצות היום ואילך	תגובת רב נחמן: התם כדקתני טעמא - לפי שיודעין שאין בית דין מתעצלין בו	
תגובת רב ששת: • בית דין עד פלגיה דיומא • שליח - כולי יומא	דקתני טעמא: לפי שיודעין שאין בית דין מתעצלין בו • בית דין הוא דלא מתעצלין בו • שליח מתעצל בו	
דתניא: האשה שיש עליה לידה או זיבה, מביאה מעות ונותנת בשופר, וטובלת ואוכלת בקדשים לערב.	תגובת רב נחמן: התם כדרב שמעיה. דאמר רב שמעיה: חזקה אין בית דין של כהנים עומדים משם עד שיכלו כל מעות שבשופר.	
דתניא: האומר לחבירו צא ולקט לך תאנים מתאנתי - אוכל מהן עראי, ומעשרן ודאי. מלא לך כלכלה זה תאנים מתאנתי - אוכל מהן עראי, ומעשרן דמאי. כמה דברים אמורים - בעם הארץ, אבל בחבר - אוכל ואינו צריך לעשר, דברי רבי. רבן שמעון בן גמליאל אומר: כמה דברים אמורים - בעם הארץ, אבל בחבר - אינו אוכל עד שיעשר, לפי שלא נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף. אמר רבי: נראין דברי מדברי אבא, מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף, ולא יאכילו לעמי הארץ טבלים, עד כאן לא פליגי אלא דמר סבר נחשדו, ומר סבר לא נחשדו. <u>אבל</u> כולי עלמא - חזקה שליח עושה שליחותו	תגובת רב נחמן: התם כדרב חנינא חוזאה, דאמר רב חנינא חוזאה: חזקה הוא על חבר שאינו מוציא דבר שאינו מתוקן מתחת ידו	

אמר מר: **במה דברים אמורים - בעם הארץ, אבל בחבר - אוכל ואינו צריך לעשר, דברי רבי. קושי:** האי עם הארץ דקאמר ליה למאן?

אילימא דקאמר לעם הארץ חבריה - אלא בעם הארץ דקאמר ליה לחבר אימא סיפא: **נראין דברי מדברי אבא, מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף ואל יאכילו לעמי הארץ טבלין.** עמי הארץ מאי בעי התם?

תירוצ: אמר רבינא: רישא בעם הארץ שאמר לחבר, סיפא בחבר שאמר לעם הארץ וחבר אחר שומעו.
 • רבי סבר: אותו חבר אוכל ואינו צריך לעשר, דודאי עישורי מעשר ההוא חבר קמא עילויה.
 • ורבן שמעון בן גמליאל אומר: לא יאכל עד שיעשר, לפי שלא נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף. ואמר ליה רבי: מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף, ואל יאכילו עמי הארץ טבלים. במאי קמיפלגי?

רבי	רבן שמעון בן גמליאל
ניחא ליה לחבר דלעביד הוא איסורא קלילא, ולא ליעבד עם הארץ איסורא רבה	ניחא ליה לחבר דלעביד עם הארץ איסורא רבה, ואיה אפילו איסורא קלילא לא ליעבד.

משנה. נתנו באילן, למעלה מעשרה טפחים - אין עירובו עירוב, למטה מעשרה טפחים - עירובו עירוב. נתנו
בבור, אפילו עמוק מאה אמה - עירובו עירוב.

שאלת הרבנים לרב נחמן: יתיב רבי חייה בר אבא ורבי אסי ורבא בר נתן, ויתיב רב נחמן גבייהו, ויתיב
וקאמרי: האי אילן דקאי היכא?

אילימא דקאי ברשות היחיד –
מה לי למעלה מה לי למטה?
רשות היחיד עולה עד לרקיע!
ואלא דקאי ברשות הרבים; דמתכוין לשבות היכא?
אילימא דנתכוון לשבות למעלה – אלא נתכוון לשבות למטה
הוא ועירובו במקום אחד הוא

קושי: והא קא משתמש באילן!
תירוץ: לעולם דקאי ברשות הרבים, ונתכוון לשבות למטה ורבי היא, דאמר: **כל דבר שהוא משום
שבות לא גזרו עליו בין השמשות.**